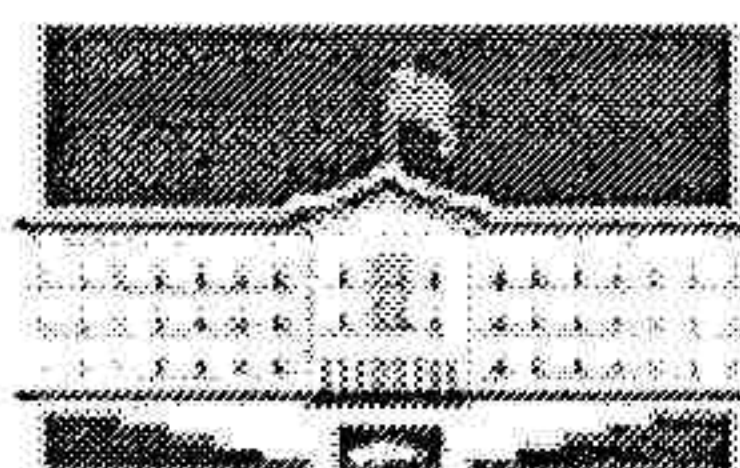

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΔΗΣ

Ανεξάρτητος Βουλευτής Ν.Κιλκίς

Προς: το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς: τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας

Θέμα: Άμεση καταβολή δεδουλευμένων και αποκατάστασης των εργαζομένων στην ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ Α.Ε. «ΑΛΜΑΚΟ»

Ο Βουλευτής των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών, Θεόδωρος Παραστατίδης, καταθέτει αναφορά έπειτα από επιστολή προς το γραφείο του, του Συλλόγου των Εργαζομένων της ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΑΕ «ΑΛΜΑΚΟ και εκφράζει τη διαμαρτυρία του για την ανυπαρξία νομοθετικής ρύθμισης για την πληθώρα εταιρειών που αρνούνται να καταβάλουν τα δεδουλευμένα στους εργαζομένους, χρησιμοποιώντας ως επιχείρημα την οικονομική κρίση χωρίς ωστόσο να έχουν πτωχεύσει. Ο βουλευτής, επισημαίνει την αναγκαιότητα συνεχών ελέγχων από την Επιθεώρηση Εργασίας και επιβολή υψηλών προστίμων στις περιπτώσεις παραβίασης των εργασιακών δικαιωμάτων.

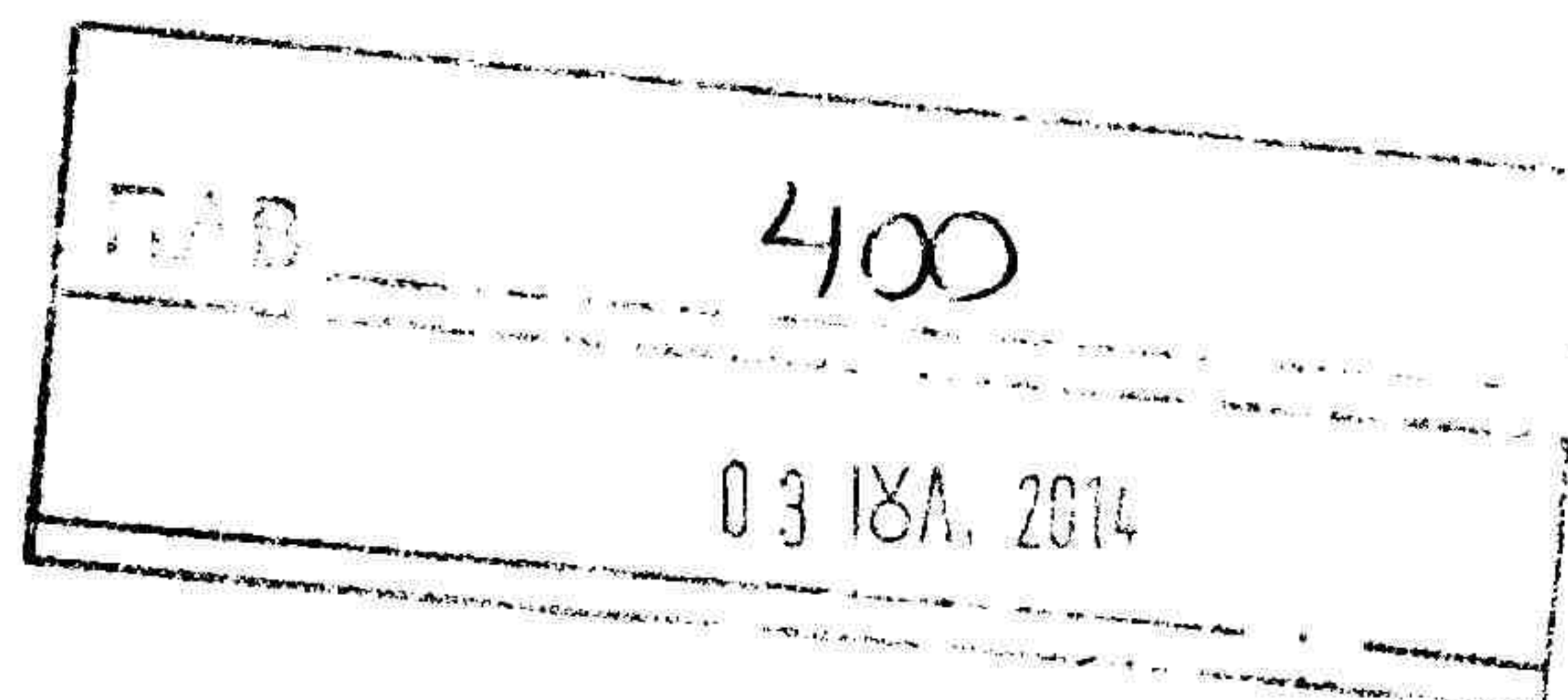
Επισυνάπτεται η σχετική επιστολή

Παρακαλούμε για την απάντηση, τις ενέργειές σας και να μας ενημερώσετε σχετικά

Αθήνα 26 Ιουνίου 2014

Ο καταθέτων Βουλευτής

Θεόδωρος Παραστατίδης

Η ΚΟΡΟΙΔΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ Α.Ε «ΑΛΜΑΚΟ»

Στις αρχές του 2010 ο κ. Ζαχαριάδης Παντελής, πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ Α.Ε άρχισε να καθυστερεί την πληρωμή των εργαζομένων στην αρχή κάποιες μέρες και αργότερα μήνες, παρόλο που η εταιρεία, πραγματοποιούσε ικανοποιητικές πωλήσεις, έκανε εισπράξεις μετρητών και επιταγών πριν ακόμη φύγουν τα φορτία από το εργοστάσιο.

Την περίοδο εκείνη το γραφείο προσωπικού ανακοίνωσε στους εργαζομένους ότι στο εξής θα δούλευαν 2-3 ημέρες την εβδομάδα, υπογράφοντας αιτήσεις άδειας άνευ αποδοχών για να μπορέσει η εταιρεία να σταθεί στα πόδια της, να πληρώνει κανονικά τους εργαζομένους και να μην απολυθεί κανείς. Φυσικά η υπόσχεση δεν πραγματοποιήθηκε, οι εργαζόμενοι εξακολούθησαν να παραμένουν απλήρωτοι 3 έως 4 μήνες.

Στην πορεία αποφασίστηκε η τακτική αυτή να γίνει με «νόμιμες διαδικασίες» δηλαδή με την υπογραφή συμβάσεων εκ περιτροπής εργασίας, υπό την απειλή εμμέσως πλην σαφώς, ότι όποιος δεν υπέγραφε θα απολυόταν και η εταιρεία στην πορεία θα έκλεινε. Υπέγραψε το 80% των εργαζομένων για το καλό της εταιρείας και προκειμένου να μην απολυθούν. Αυτό θα ίσχυε το ανώτερο για εννέα μήνες όπως όριζε ο νόμος. Όταν έληξαν αυτές οι συμβάσεις ετοιμάστηκαν άλλες στις οποίες οι εργαζόμενοι θα έπρεπε να υπογράψουν ότι δέχονται την εκ περιτροπής εργασία επ'αόριστον και για όσο διάστημα θα διαρκεί η οικονομική κρίση στην Ελλάδα. Δεν πέρασε πολύς καιρός και τον Δεκέμβριο του 2012 γνωστοποιήθηκε στους εργαζόμενους ότι θα έπρεπε να υπογράψουν ένα άλλο συμφωνητικό σύμφωνα με το οποίο οι 4 μηνιαίοι μισθοί που οφείλονταν εκείνο το διάστημα θα εξοφλούνταν σε **18 μηνιαίες δόσεις (άτοκο δάνειο των εργαζομένων προς την εταιρεία που αφορά μισθούς του 2012, που ακόμα δεν έχουν εξοφληθεί)** και επιπλέον μία μείωση μισθών 20% στους ήδη μειωμένους λόγω εκ περιτροπής εργασίας μισθούς. Η υπόσχεση ήταν ότι, εφόσον θα υπογράφονταν αυτός ο διακανονισμός και η μείωση, από κει και πέρα θα μπορούσε η εταιρεία να καταβάλλει τους μισθούς κανονικά στην ώρα τους. Οι προϊστάμενοι που έκαναν την ανακοίνωση στους εργαζομένους άφηναν να αιωρείται ή απειλή ότι όποιος δεν υπέγραφε θα απολύονταν. Φυσικά και αυτή η υπόσχεση αθετήθηκε **από τον πρώτο κιόλας μήνα** της συμφωνίας. Αυτή τη φορά καθυστέρησε 20 μέρες για να καταβάλλει τους μισθούς.

Η εταιρεία όλο αυτό το διάστημα, παρόλο που δεν είχαν γίνει κινήσεις εξυγίανσής της, εκτός από τα συμφωνητικά με τους εργαζομένους των οποίων οι μισθοί είχαν φτάσει στον πάτο, εξακολουθούσε να έχει παραγγελίες, πωλήσεις, εισπράξεις και εάν υπήρχε ο σκοπός και η θέληση από την εργοδοσία θα είχε και αύξηση των πωλήσεων.

Προφανώς υπήρχε το σχέδιο εξαρχής. Ο κ. Ζαχαριάδης ήθελε να απαλλαγεί από το βαρύ φορτίο των εργαζομένων όσο το δυνατόν πιο αναίμακτα. Άρχισε να διαφαίνεται πλέον ότι η εταιρεία πάει για κλείσιμο, πώληση, πτώχευση κλπ. με αποτέλεσμα να δημιουργείται ένα κλίμα ανασφάλειας στους εργαζομένους. Από τον Σεπτέμβριο του 2013 άρχισαν να πραγματοποιούνται και διάφορες κινήσεις όπως παραλαβή πινακίδων κάποιων αυτοκινήτων που είχαν κατατεθεί στην εφορία και μεταβίβασή τους, πώληση

των φορτηγών και των λεωφορείων της εταιρείας και πώληση 2.000 μητρών σε μια άλλη Α.Ε του κ. Ζαχαριάδη.

Στις 5 Νοεμβρίου του 2013 κάλεσε τους εργαζομένους περιχαρή και τους ανακοίνωσε τα παρακάτω:

1. Η εταιρεία κλείνει αλλά αδυνατεί να καταβάλλει στους εργαζομένους δεδουλευμένους μισθούς και αποζημιώσεις απόλυσης.
2. Η εταιρεία εκχωρεί στους εργαζομένους απαιτήσεις της κατά τρίτους που εκκρεμούν δικαστικά.
3. Η εταιρεία προτρέπει τους εργαζομένους να βρουν δικηγόρους και να διεκδικήσουν τα χρήματά τους.
4. Η εταιρεία θα έδινε καταγγελίες σύμβασης για να πάρουν οι εργαζόμενοι ταμείο ανεργίας.

. Όλα αυτά θα γίνονταν με συμφωνητικά και υπογραφές, γρήγορα και βεβιασμένα ως συνήθως.

Ο βασικός όρος του συμφωνητικού ήταν ότι οι εργαζόμενοι δεν θα διώξουν ποινικά τον κο Ζαχαριάδη και θα εμφανίζονται ως μάρτυρες υπεράσπισης του στα δικαστήρια που γίνονται εναντίον του από την Επιθεώρησης Εργασίας. Αν έστω και ένας δεν υπέγραφε αυτό το συμφωνητικό ο κο Ζαχαριάδης δεν θα υπέγραφε τις απολύσεις. Το τυράκι για τα ποντικάκια αυτή τη φορά ήταν «οι απολύσεις» για να μπουνέ οι εργαζόμενοι στο ταμείο ανεργίας, πράγμα το οποίο ήθελαν διακαώς εφόσον ήταν απλήρωτοι πλέον πέντε μήνες. Αντιλαμβάνεστε την πίεση που ασκήθηκε σε κάποιους που δεν ήθελαν να υπογράψουν.

Στο συμφωνητικό ο κος Ζαχαριάδης δεσμευόταν ότι εισπράξεις από τυχόν πωλήσεις προϊόντων ή πάγιων στοιχείων της εταιρείας θα δίνονταν **ΑΜΕΣΑ** στους εργαζομένους.

Πράγματι η εταιρεία μετά το κλείσιμο (21-11-2013) και αλουμίνια πούλησε σε μια άλλη εταιρεία του κου Ζαχαριάδη (με τιμή πολύ πιο χαμηλή από την πραγματική) και εισπράξεις έκανε από πελάτες της που είχαν υπόλοιπο και αυτοκίνητα πούλησε.

Έχουν περάσει 4 μήνες και από το συνολικό ποσό οφειλής της εταιρείας προς τους εργαζόμενους που ανέρχεται στα 2.100.000 (δύο εκατομμύρια εκατό χιλιάδες ευρώ) έχουν εισπραχθεί 50.000 (πενήντα χιλιάδες ευρώ) **ΜΟΝΟ**.

Αυτή τη στιγμή ζητάει να του επιτραπεί να πουλήσει ότι έχει απομείνει στο εργοστάσιο από σκραπ και μηχανολογικό εξοπλισμό στην εξευτελιστική τιμή των 0,35 λεπτών το κιλό και να υπογραφούν νέα συμφωνητικά. Οι εργαζόμενοι έχουν καλύτερες προτάσεις από άλλους υποψήφιους αγοραστές αλλά αυτό δεν το δέχεται ο κο Ζαχαριάδης.

Πρέπει να αναφερθεί ότι μέχρι σήμερα η εταιρεία ΑΛΟΥΜΙΝΙΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ Α.Ε. δεν πτώχευσε, δεν υπάγεται σε κανένα άρθρο, δεν δήλωσε αδράνεια αλλά η έδρα της δηλώθηκε επίσημα με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της στο ΦΕΚ ως υποκατάστημα...